

3. navadna nedelja - leto C

Posvetilo Teófilu

Ker so že mnogi poskušali urediti poročilo o dogodkih, ki so se zgodili med nami, kakor so nam jih izročili tisti, ki so bili od začetka očitvidci in služabniki besede, sem sklenil tudi jaz, ko sem vse od začetka natančno poizvedel, tebi, nadvse odlični Teófil, vse po vrsti popisati, da spoznaš zanesljivost nauk, o katerih si bil poučen. Lk 1,1-4

Jezus začne učiti

Jezus se je v môči Duha vrnil v Galilejo in glas o njem se je razširil po vsej okolici. Učil je po njihovih shodnicah in vsi so ga slavili.

Jezusa v Nazaretu zavrnejo

Prišel je v Nazaret, kjer je odraščal. V soboto je po svoji navadi šel v shodnico. Vstal je, da bi bral, in podali so mu zvitek preroka Izaija. Odvil je zvitek in našel mesto, kjer je bilo zapisano:

Duh Gospodov je nad menoj,

ker me je mazilil,

da prinesem blagovest ubogim.

Poslal me je, da oznanim jetnikom prostost

in slepim vid,

da pustim zatirane na prostost,

da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu.

Nato je zvitek zvil, ga vrnil služabniku in sédel. Oči vseh v shodnici so bile uprte vanj. In začel jim je govoriti: »Danes se je to Pismo izpolnilo, kakor ste slišali.« Lk 4,14-21

Leto božjega usmiljenja

Prevodi sklepnih besed preroka Izaija so različni: da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu; leto Gospodove milosti a tudi leto božjega usmiljenja. Vsekakor je pomen blizu podoben, **zato danes ne morem mimo leta božjega usmiljenja**, ki ga je decembra lani razglasil papež Frančišek. Želim si, da bi se nas to leto resnično dotaknilo, verjamem, da je usmiljenje, kot pravi papež Frančišek, **»najmočnejše Gospodovo sporočilo«**. V novi knjigi, ki jo že lahko kupite pri založbi Družina, z naslovom Božje ime je usmiljenje, nam njegov sogovornik Andreo Tornielli preprosto predstavi papeževe poglede na usmiljenje in na vrednost in pomen tega za naše življenje.

Kot sem pred časom že omenil pri nas na Gradu nimamo svetih vrat, ki bi nas spominjala, na to leto, imamo pa kip, **Kristusa, ki zase pravi, da je pot, pot božjega usmiljenja in naša pot**. V uvodu v novo knjigo je Andreo T. spomnil, da je papež Frančišek pri prvi javni sveti maši 17. marca 2013 razlagal

evangelij o ženi, ki so jo zasačili pri prešuštvovanju. Prav ob tej priliki je razgrnil svoj pogled na božje usmiljenje. Kip pred vrati naše cerkve prikazuje isto dejanje. Jezus se sklanja k tlom, piše po tleh in spomni tožitelje na njihove grehe, ko pravi: Kdor je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo.

Ko sem razmišljal o letu božjega usmiljenja in bral novo knjigo, sem pomislil, **kaj bi bilo najpomembnejše zame in za nas vse, da se zgodi v letu božjega usmiljenja**. Naj nanizam nekaj misli in vas povabim k razmišljanju. Prvo, kar naj bi v letu božjega usmiljenja globlje doživeli, je **srečanje z našo grešnostjo**. To leto naj bi se resneje zavedali greha, lastne grešnosti in teže greha. Farizeji so lahko vsaj delno vstopili v svet usmiljenja, tako božjega kot človeškega, šele ko so spoznali svoj greh. Brez jasnega spoznanja in doživljanja lastne grešnosti se nas božje usmiljenje ne more dotakniti. Papež nas spodbuja, da **molimo za milost, da bi začutili težo svojih grehov**.

Zavest o lastni grešnosti, bo v nas poživila **veselje nad božjim usmiljenjem**. Kristjani bi bili vsekakor bolj prepričljivi, če bi s svojim življenjem izražali veselje, da se nas je Bog usmilil, da smo po njegovi milosti in dobroti vedno vredni ljubezni. **Bog se ne naveliča odpuščati**, poudarja papež, človek se žal pogosto naveliča prositi odpuščanja. Naj nas to leto neprestano vabi k prošnji, da nam Bog odpušča grehe. Naj nas Njegovo odpuščanje razveseljuje!

Leto božjega usmiljenja doživljam tudi k povabili, da se **zavimo svojih farizejskih drž** in se jim radikalno odpovedujemo. Farizejstvo je grozljiva rana naše Cerkve. Je najbrž ena glavnih ovir za prepričljivost našega oznanjevanja. **Naj nas to leto Bog osvobaja našega farizejstva**.

Kljub naši grešnosti, **pa smo poklicani k pričevanju in opominjanju svojih bližnjih**. Božjega usmiljenja ne moremo enačiti s toleranco na greh. Jezus je bil izredno oster do farizejev, ker je bil njihov napuh tako velik, da greha niti priznali niso. Tudi mi smo poklicani, da opominjamo, a z božjo ljubeznijo.

Naj torej leto božjega usmiljenja ne mine brez našega spreobrnjenja. Področij je veliko. Prosimo:

- da bi se bolj zavedali teže naših grehov in jih priznavali,
- da bi se veselili božjega usmiljenja,
- da bi se zavedali svojih farizejskih drž in se jih osvobajali,
- da bi kljub lastni grešnosti ne nehali goreti za pričevanja in opominjanje.

Naj bo leto božjega usmiljenja resnično leto božje milosti.